

[Indearigsministeren.]

Hvad behandlingen på længere sigt angår, er der ikke tale om, at man accepterer stofbrug i institutionerne. Der bliver grebet ind, når man bliver bekendt dermed, stoffet bliver konfiskeret, og man tager sagen op med den enkelte elev i hvert enkelt tilfælde.

Der kan således ikke fastlægges helt generelle retningslinjer for, hvorledes man i de enkelte tilfælde bør gribe ind, men jeg vil gerne fremhæve, at der i de informationskomiteer, der er nedsat i de enkelte amter, allerede er etableret et snævert og gnidningsløst samarbejde mellem skolevæsen, ungdomsklubber og politi om den mest hensigtsmæssige reaktionsform over for ulovlig brug af euforiserende stoffer.

For hovedstadsområdets vedkommende vil spørgsmålet kunne drøftes i det storkøbenhavnsske samarbejdsorgan, der i kontaktudvalgets redegørelse nr. 2 er foreslået nedsat, og hvor politiet og de forskellige institutionstyper tænkes repræsenteret.

Hvad specielt angår institutionsmedarbejdernes forhold til de euforiserende stoffer, vil forholdet være det, at man på ingen måde vil kunne acceptere, at medarbejderne i deres omgang med klienterne udøver propaganda for sådanne stoffer, og man vil reagere herimod både fra institutionernes ledelse og fra de centrale myndigheder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Dam* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren forsikre, at han ikke ved at udstede eventuelle retningslinjer til de under ministeriet hørende offentlige eller private skoler vedrørende holdningen til eventuelle stofbrugere blandt eleverne agter at anfægte skolernes og lærernes pædagogiske frihed?“

Poul Dam: Dette spørgsmål er ganske rigtig delvis foranlediget af den meget forenkede form, som hr. Langkildes spørgsmål havde fået, og som kunne have givet anledning til misforståelser i de vide kredse, der desværre ikke kender hr. Langkilde så godt, som vi gør. Men jeg tror i det hele taget, at der er brug for en tydeliggørelse på hele dette meget vigtige og meget alvorlige område.

Som jeg havde lejlighed til at sige herfra

ved en tidligere lejlighed, er det en misforståelse, at disse problemer om stofbrug kun vedrører en begrænset del af befolkningen, en lille gruppe, man kan isolere. Det drejer sig om en ganske overordentlig stor del af ungdommen. Der er næppe noget ungdomsmiljø, noget skolemiljø, hvor man ikke kender det, og den strid, der i øjeblikket er i offentligheden om behandlingsmåder, holdning osv., er med til at gøre mange af dem, der arbejder med området, ganske frustrerede, som det hedder på moderne dansk. Problemerne er voldsomme og dybt alvorlige, og man ved ikke sine levende råd.

Spørgsmålet til undervisningsministeren venter jeg kun at få besvaret med et ja, men jeg tror, at dette ja er godt at få sagt.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg ønsker ikke på nogen måde at anfægte skolernes og lærernes pædagogiske frihed.

På skoler og andre institutioner under undervisningsministeriet forventes landets love overholdt, også loven om euforiserende stoffer. Som hidtil vil vi, hvor det overhovedet er muligt, søge gennem oplysning at modarbejde stofmisbrug og dets konsekvenser. Det har hele tiden været centralt i denne rådgivning, at unge stofbrugere fik mulighed for at udnytte uddannelsesmulighederne og dermed blive resocialiseret. I kurser og foredrag er dette understreget, og det vil det fortsat blive.

Poul Dam: Jeg takker undervisningsministeren. Jeg havde som sagt ikke ventet andet. Men jeg vil gerne understrege, at det er ved at blive et helt uoverkommeligt problem for skolerne. Ikke alene fordi vi ikke ved nok — det er rigtigt, og derfor er det godt, at vi får disse mange kurser — men også fordi omverdenens holdning gør det sværere og sværere at tage et virkeligt ansvar for de mange unge, som kommer til os, som er hårdt ramt, og som vi ikke ved om vi behandler bedst selv eller ved at sende dem videre. Vi har brug for en meget omfattende konsulentbistand, og vi har også brug for, at offentligheden støtter den positive indsats, som man prøver at gøre på skolerne, og som måske ikke altid glæder alle politiadvokater.

Hermed sluttede spørgsmålet.